

25

AQUEST MODEL D'AMOR constitueix una proposta contracultural

Pot haver cridat l'atenció que el papa Francesc s'hagi referit expressament al *dinamisme contracultural de l'amor*, tal com ell l'ha descrit. Ho ha fet en fixar la mirada en la darrera frase de l'himne de l'amor, que conté quatre expressions que parlen de *totalitat*.

Ben segur que, amb aquesta expressió, ell ha volgut manifestar que s'està referint a un amor que difícilment encaixa en una cultura en què l'*ego* i l'*èxit* personal solen ser opcions preferents.

«En l'himne a l'amor escrit per sant Pau, la llista es completa amb quatre expressions que parlen d'una totalitat: 'tot'. L'amor tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.

D'aquesta manera es remarca amb força el dinamisme contracultural de l'amor, que és capaç de fer front a qualsevol cosa que pugui constituir una amenaça» (AL 111).

Ens cal reconèixer que la cultura actual no es trobaria gens còmoda en un ambient en què aquesta manera de concebre l'amor fos habitual en la vida diària, i el comportament dels ciutadans s'adaptés fidelment a les exigències d'aquest amor 'total'.

En efecte, pel que sembla, la cultura actual tendeix a posar l'accent en una competitivitat basada en l'egoisme i l'afany de realització personal, per damunt del bé dels altres i de les seves necessitats; per això, la invitació a comprendre les debilitats alienes i a perdonar les ofenses rebudes pot semblar fora de lloc, perquè pot xocar amb la realitat de l'entorn cultural.

Observem un detall summament important en la reflexió que estem realitzant a la llum dels missatges que Francesc ens ha transmès en la seva exhortació **Amoris Laetitia**. En concret, ell ha escrit que, en accentuar la *totalitat de l'amor veritable* amb les quatre expressions indicades per sant Pau, **«es remarca amb força el dinamisme contracultural de l'amor, que és capaç d'afrontar qualsevol cosa que pugui**

constituir una amenaça». És a dir, 'l'amor total' no admet mitges tintes ni comportaments que puguin constituir un atemptat a la seva vertadera essència i, per això mateix, al bé del conjunt dels membres de la família.

En l'entorn familiar, res no hauria de ser un obstacle a l'expressió espontània de l'amor entre tots els seus membres, encara que això signifiqués algun tipus de ruptura amb el que sol succeir en altres matrimonis.

— **«En primer lloc, s'hi afirma que "l'amor tot ho excusa"**. Implica molt més que, simplement, 'no tenir en compte el mal'. El llenguatge emprat és molt significatiu» (AL 112).

— **«L'expressió "l'amor tot ho creu", cal entendre-la bé**. No estem parlant de *creure* en el sentit teològic, sinó en el sentit habitual de *confiar*» (AL 114).

— **«"L'amor veritable no desespera del futur"**. Aquesta frase es refereix a l'esperança de la persona que sap que els altres poden canviar, madurar i mostrar una bellesa sorprenent i unes potencialitats encara ocultes» (AL 116).

— **«"L'amor aguanta totes les proves" amb una actitud positiva, i es manté ferm en ambients hostils**. Aquesta 'resistència' implica no tan sols l'habilitat de tolerar certs greuges, sinó quelcom molt més ambiciós: una disposició constant a afrontar qualsevol desafiament» (AL 118).

Sobretot, els esposos han de prestar una atenció especial a la qualitat de l'amor que els uneix, i potser fora oportú fer-ho objecte de reflexió. En aquest sentit, convé observar que l'egoisme constitueix un atemptat a l'amor autèntic; i que, en el si del matrimoni, l'amor ha de ser d'una qualitat que permeti estar en condicions de superar totes les dificultats, encara que siguin greus i impertinents.

«En la vida familiar ens cal conrear aquesta força de l'amor que ens permet lluitar contra qualsevol mal que l'amenaci. L'amor no es deixa dominar pel rancor, el menyspreu envers les persones, el desig de ferir algú o de treure'n algun profit.

L'ideal cristià de l'amor, de manera particular en la família, és un amor que mai no es rendeix. Em causa admiració veure homes o dones que han hagut de separar-se dels seus cònjuges per alliberar-se de la violència; no obstant això, pel seu persistent amor conjugal, procuren ajudar-se mútuament, encara que sigui a través d'altres, en els moments de malaltia, de sofriment o de dificultat. També aquí podem descobrir un amor que mai no es rendeix» (AL 119).

- **Et sembla exagerat afirmar que l'ideal cristià de l'amor té un caràcter clarament contracultural?**
- **Com podem ser testimonis d'aquest amor en una societat que es caracteritza sobretot per l'egoisme?**